

Finanzministeren (Strup): Den Gang jeg før et Par Dage siden indledede Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag med nogle almindelige Bemærkninger om Lovforslaget og særlig netop om, hvad Regeringens Formaal var, sluttede jeg med at forbeholde mig at komme ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, naar Forhandlingen dertil maatte give Anledning. En saadan Anledning er jo kun givet i meget ringe Maal, idet der kun er meget faa af de ærede Medlemmer, der hidtil have havt Ordet, som have indladt sig paa de enkelte Bestemmelser i selve det foreliggende Forslag, og dette kan jeg meget godt forstaa efter de Udtalelser, vi horte strax fra Ordførerne for Flertallet her i denne Sal, hvorefter det jo maatte anses for givet paa Forhaand, at det ikke var Meningen at ville behandle Lovforslaget, at Meningen var, som det ærede Medlem for Njøsbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) udbrødte sig, at sende det til et Udvalg for der stille at begraves. Efterat Lovforslagets Skjebne i sin Helhed altsaa var kundgjort fra Flertallet i denne Sal, kan jeg saa overmaade godt forstaa, at der kun har været ringere Interesse for at indlade sig paa Enkelthederne i Forslaget. De ganske enkelte og, som det forekommer mig, mindre Indvendinger, der have været gjorte mod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, særlig mod, hvad der angaar Ubeskatningen, skal jeg dog først imødegaa, før jeg kommer ind paa det langt betydeligere om Loven i sin Helhed. Der blev af en æret Taler indvendt mod Bestemmelserne i Uloven, at det vilde være en Ubillighed mod Ubruggerne at fordrø, at deres Ubeholdere, Ultraer, kun maatte have et vist Rumfang, 144 Potter pr. Ed., uden at der var nogen Tolerance, uden at det var straffrit at overskride endogsaa med det Mindste. Det forekommer mig at være indlysende, at man aldeles ikke fjerner en Ubillighed ved at gjøre en saadan Forandring. Indrømmer man f. Ex. en Tolerance af 2 pCt. paa Maalet, vil det jo kun sige, at det er straffrit at forhandle Ol i Tønder, der holde 144 Potter + 2 pCt., altsaa 147 Potter, men det bliver jo alligevel lige galt, thi selvfølgelig ville Bryggerne for ikke at give mere Skat end nødvendigt, gaa saa høit op imod de 147 Potter, som de kunne, og derved risikere de jo saa ogsaa at komme over Grændsen, saa jeg tror ikke, der naaes det Allerringeste derved. Den anden Indvending fra det samme ærede Medlem var, at Ol, som bekendt ved at henligge i længere Tid, kan opnaa en højere Styrkegrad, end den, hvormed det fra først af er brygget, eller som det har ved, at Hoved-

gjæringen er bragt til Ende. Det er ganske vist, men det bliver Vedkommendes egen Sag, at sørge for, enten at Ollet brygges saaledes, at det endogsaa ved Estergjæringen ikke naaer udover den Grændse, det maa have for at være skattefrit, eller ogsaa bliver det hans egen Sag at stille sig af med Ollet før den Tid. Dunst Folk at skaffe sig Ol, der ved længere Henliggen har vundet større Styrke — nu vel, saa lad dem sjøbe det friskt fra Bryggerierne og henlægge det paa andre Lagertjældere, det staar dem fuldstændig frit for. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen) bemærkede, at for ham stod det som meningsløst, at det, der i Lovforslaget af Overskudet er foreslaaet fordelt paa Kommunerne, skulde fordeles igjennem Indenrigsministeren. Han mente, at naar Folketallet var givet, var det et saa simpelt Regnestykke, at enhver Skoledreng kunne gjøre det, og at man ikke behøvede en Indenrigsminister til at foretage Fordelingen. Jeg tillader mig at antage, at det ærede Medlem selv vilde komme i en meget stor Forlegenhed, dersom han skulde gjøre Beregningen, og det af to Grunde. Den ene er den, at det er igjennem Indenrigsministeren, at der bevirktes, hvad der ikke slet saa sjældent, Forandringer i Kommunernes territoriale Omfang, Forlægning fra den ene Kommune til den anden. Det sker igjennem Indenrigsministeren. Finanzministeren ved Intet derom, det er kun Indenrigsministeren, der i saadanne Tilfælde kan foretage Fordelingen i Henhold til det virkelige Folketal. Den anden Grund dertil er, at vi have ikke saa faa Territorier heri vort Land, som ikke kunne siges med Sikkerhed at henhøre til bestemte Kommuner; de have i nogle Henseender en vis Selvstændighed og henhøre i andre Henseender under andre Kommuner. Det er disse Landdistrikter, som ofte findes ved Siden af Kjøbstæder. Ogsaa der er et Forhold, hvor det er Indenrigsministeren og kun Indenrigsministeren, der rettelig kan have Skjøt over, hvor den Kvotabel, der vil falde paa Befolkningen, der lever der, egentlig skal betales. Den første Taler af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig (Tauber), pleier jo heri Salen at være Ordfører ikke blot i Toldsjager, men ogsaa hvor det gjaelder om indirekte Afgifter af Ol og Brændevin osv. Jeg tror altsaa med Føie at kunne tillægge dette ærede Medlems Udtalelser en særlig Vægt. Naar det ærede Medlem imidlertid bemærkede, at det vilde være umuligt for dette Thing at forhandle det foreliggende Forslag, førend Toldrevisionens Lovforslaget var blevet oversendt fra det andet Thing, da forekommer det mig, at i alt